

MỘT BÀ MẸ, QUÊ HƯƠNG VÀ MẸ VIÊN THÔNG

Cư sĩ Liên Hoa

- Kính tặng những người mẹ.
- Tặng hai con Bảo Vương - Bảo Lâm
với niềm phúc có bà mẹ tuyệt vời....
.....Nhân ngày Mother's Day

Khi vừa mở mắt chào đời, đôi mắt của trẻ thơ nhìn chung quanh với sự ngạc nhiên, ngỡ ngàng, vô thức và vũ trụ hiện hình như nó đang là. Mọi người vây quanh, xúm xít cười, vui mừng, chào đón, nâng niu. Đứa bé chỉ biết khóc, tiếng khóc đầu tiên để báo hiệu cho sự hiện diện của một con người mới trên cái hành tinh này, dù thân hình còn bé nhỏ, mỏng manh. Nó chỉ biết khóc khi khát sữa, khi vòi vĩnh để được chăm sóc, được thay tả, được ẵm bồng ... Trẻ thơ được nuôi dưỡng, lớn lên bằng câu hò, câu hát ầu ơ trên chiếc võng đu đưa, để những hình ảnh, tình tự rơi vào tiềm thức làm hành trang của tuổi thơ và để nhân lớn lên với cuộc đời.

Tôi xa cha mẹ khi còn quá nhỏ, ở cái tuổi mà còn được mẹ ôm vào lòng, còn mơ ước được nghe những câu chuyện đời xưa để nuôi lớn trí tưởng tượng trong các mẫu hình nhân bản thật đẹp. Bước trên đôi chân của chính mình trên chiếc cầu gập ghềnh khó đi, trên đường đời. Nhiều khi trong những lúc thăng trầm của đời sống, của tuổi nhỏ, tuổi mới lớn... cũng thêm muốn được mẹ ôm, được nghe nói những câu an ủi, hướng dẫn trên các nẻo đường qua kinh nghiệm của mẹ. Đôi khi, tâm hồn bỗng trở nên yếu đuối, muốn kêu lên tiếng "Mẹ", để thấy mẹ gần gũi đâu đây, nhưng thỉnh không rơi vào vô tận.

*tiếng rơi vào cõi hư không
Nghe trong sương gió, mộng mơ vội về
nhìn quanh sắc sắc không không
mẹ là hạt giống ngọt ngào thưở xưa
Ôm con, mẹ ước trăm điều
Buông tay, con bước vững vàng trần gian...*
Minh Thanh

Trong hiu hắt của cuộc đời, tôi nhận ra mình đã sinh ra và lớn lên trên mảnh đất của Mẹ Việt Nam. Mảnh đất đã ôm, nuôi sống các người con suốt chiều dài lịch sử của bao ngàn năm qua, mà bao trang sử oai hùng đã được dựng nên, đưa đất nước sống hùng mạnh chảy dài theo dãy đất hình cong như chữ S, tượng hình như rồng uốn khúc, vẫy vùng trên sóng nước bao la.

Mẹ Việt Nam mang tấm lòng bao dung, rộng lượng vì con nào cũng là con của Mẹ, dòng máu nào cũng từ nắm ruột, cuộn chảy từ gốc nguồn Mẹ Âu Cơ và Cha Lạc Long Quân. Suốt dòng lịch sử, có lúc thanh bình thịnh trị, có lúc đất nước điêu linh, bị tàn phá, ngoại xâm, với bao nỗi nhức nhối đày xé, có những người con ngã gục, xương tan thịt nát, máu đổ loang trong vòng tay, trong trái tim đứt lòng của Mẹ.

Có ai có thể đếm được trên thân thể Mẹ đã chứa đựng bao nhiêu là vết hằn thương đau? bao nhiêu là nghiệt ngã, khổ đau đổ xuống, nhưng Mẹ vẫn theo dõi đàn con của mình, không ân hận, không phiền não, không gây thương tích cho con... Ôi ánh mắt đó, tấm lòng đó dù là niềm đau hay hạnh phúc, Mẹ vẫn luôn che chở mọi tâm hồn của các con, dù trưởng thành hay bé bỏng.

*Xin gọi mẹ như chưa bao giờ được gọi
gọi đến tấm lòng mang nặng gánh bao dung
gọi những oan khiên, mẹ gánh chịu bao đời
gọi để nhớ mãi trái tim luôn mở rộng.....*

Minh Thanh

Vâng, trái tim của Mẹ đã trải rộng thênh thang, bao la, vì đó là Mẹ. Tiếng Mẹ ngọt ngào như buổi sáng, có ánh nắng lung linh soi rọi, tiếng gió vi vu reo vui trong bầu không gian, có tiếng rì rào của biển cả thâm sâu, có tiếng cười khúc khích nô đùa của trẻ thơ, có những người nhỏ cắp sách đến trường, có những bà mẹ oằn trên vai gánh nặng, buôn bán, tảo tần, nuôi con trưởng thành, vào đời... Mẹ là tấm lòng cao vời vợi, là tất cả vũ trụ, nuôi dưỡng muôn loài trên cõi hành tinh này. Mẹ tự biến thân làm Mẹ Viên Thông có ngàn mắt ngàn tay, để nhìn thấu suốt nỗi khổ sinh linh hầu cứu giúp, ban vui, cứu khổ.

Mẹ là hạnh lắng nghe, bỏ những dị biệt, bất đồng, hiềm khích, ganh tị... vì lắng nghe là làm sống lại hạnh nhân nhục do vì lòng thương người, do vì hiểu tất cả những khổ đau đến từ sự thiếu hiểu biết, do nhận thức sai lầm, cố chấp, nên biến hạnh phúc thành khổ đau, biến đoàn kết thành chia rẽ, biến sáng suốt thành mê mờ hay biến yêu thương thành hận thù.

Mẹ là sự hiểu biết để thông cảm, để thương, đi gieo hạt giống từ bi và giải thoát cho muôn loài. Trong trái tim người không có hận thù, giận hờn, đố kỵ, phiền não hoặc bạo động v.v... mà chỉ là dòng sữa pháp ngọt ngào nuôi dưỡng tấm lòng của con người, vạn vật. Nếu không có tình thương, trái đất sẽ thiếu màu mỡ, thiếu dưỡng chất để làm phát sinh những con người lương thiện, cảm thông, biết chia sẻ, biết lắng nghe, biết đối thoại, biết tử tế.

Mẹ là sự dừng lại khi tâm nổi lên những mâu thuẫn, để làm hại người, làm khổ đau kẻ khác vì trong tâm Mẹ là suối hiền hoà, biển rộng sáng suốt, thấu rõ căn nguyên của khổ đau, để nghe tiếng kêu cứu vừa khởi lên liền đến giải thoát. Chỉ có tình thương và sự hiểu biết mới đủ năng lực cho hạnh lắng nghe làm thành tâm nguyện lớn, đến với cuộc đời như loài hoa sen ngát hương an lạc, thanh thoát, thông dong.

Để gần gũi con người, muôn loài trong những cơn hoạn nạn, lo âu... Mẹ biến thành là người phụ nữ, có mặt trên cuộc đời, bên cạnh chung vui buồn, chia sẻ, gánh vác với chồng, với con, với cuộc đời dù bất hạnh, khổ đau hay vui sướng. Chỉ những ai nhận thức thấu đáo về tình Mẹ, mới hiểu được tấm lòng của người phụ nữ như bản chất của lòng yêu thương và từ bi vô hạn, ngọt ngào, xuôi chảy như dòng sông mát dịu cho cuộc đời.

Mỗi người lữ hành trong cuộc đời, dù vất vả, dù nắng mưa, dù sương gió... vẫn có bàn tay, tâm hồn của Mẹ, dù hoàn cảnh xã hội, dù những biến đổi của cuộc sống xô bồ vật chất, cá nhân, vị kỷ hay những nhân ảnh, máy móc... như muốn xoá bỏ tất cả những giá trị tâm linh của con người, muốn biến đổi con người chỉ còn biết thụ hưởng, biệt lập, lợi mình,

hại người...nhưng, chắc chắn rằng chưa bao giờ và sẽ không bao giờ xoá bỏ được tấm lòng của bà Mẹ dù ở bất cứ nơi đâu trên cõi đời này. Vì Mẹ là Mẹ, một tiếng êm đềm, tươi mát, ấm áp ...được thốt ra khi trẻ nhỏ bập bẹ tiếng nói, chập chững làm người... Vì, chỉ một tiếng kêu cầu cứu được thốt ra hay một giọt nước mắt tuôn rơi của các con, Mẹ đã có mặt. Sự ứng thân thị hiện của Mẹ là Tâm Từ bi và Trí tuệ vô lượng, bao la để có thể chia xẻ, gỡ bỏ những bất hạnh, niềm đau của mọi người.

Giống như cây tùng bá cheo leo lưng chừng núi, tàng cây tỏa rộng, lá sum xuê. Những người làm ba mẹ hiện diện như thế để gia đình nồng nàn hơi ấm của yêu thương và hạnh phúc. Trái tim yêu thương là chất liệu quý báu trên cõi đời nhiều rối rắm này. Không có được sự thương yêu do sự hiểu biết, cuộc đời sẽ khô cằn, thiếu sức sống. Nên, chất liệu ngọt ngào đó nối kết ba mẹ quyện vào đạo pháp. Những việc làm chỉ là thể hiện bước chân thông dong đi trên đường đời, là gương sáng cho các con.

Có hỷ nộ ái ố, có bầy tình nổi sóng, có sáu đục lẫn lẫn, có tám ngọn gió thường tùy thổi đến, nhưng tất cả đều hòa lẫn trong bóng mát êm đềm của từ bi - hỷ xả. Những biểu hiện này từ đâu ra? Câu trả lời chính là những bước chân đi ...

*Ba kể cho con nghe về một bà mẹ
Nét dịu hiền lan tỏa khắp gương thanh
Người hiện diện như từng cơn gió mát
Làm hân hoan trong mái ấm gia đình*

*Người lo ba từng bữa cơm nồng ấm
Những bữa cơm chan chứa cả tình nồng
Để ba bước những bước chân vững chắc
Giữa cuộc đời sóng gió ẩn chung quanh*

*Người lo cho con với tất cả tấm lòng
Cưu mang hết trong vòng tay mở rộng
Sợ con lạnh, người sẽ san từng hơi ấm
Lo đời con bồng bênh, người mở cả tâm tư*

*Cuộc đời người chỉ còn lại chú Đại-bi
Người quên mất bài tâm kinh Bát- nhã
Sợ trí kia chia sẻ đến tâm người
Làm dòng máu trong tim ngưng nóng bỏng*

*Những trẻ mù, người cho từng giọt ngọt
Bằng tấm lòng của bà mẹ xót xa
Những trẻ thơ mất mẹ lẫn cùng cha
Người gửi đến những trái tim rung động*

*Những thiên tai bão lụt đến nhiều nơi
Làm nước mắt chảy nhạt nhòa tâm trí
Người hói hã gửi niềm thương rải đến
Dù thân người còn rộn rã cơn đau*

*Những người già tàn tật thân run rẩy
Làm tâm người như rạn nứt vỡ đôi*

*Người không an như chính thân người
Đang gánh nặng những nỗi niềm bất hạnh*

*Những bài kinh, ba thấy người chưa thuộc
Sau Phổ môn lại lan khắp cùng nơi
Ba cùng con ấm lòng trong hạnh phúc
Vì có người hiện diện ở chung quanh.*

Sửa và bổ túc ngày 06.05.2008
(Bài cũ, viết ngày 29.01.2000 lúc 12 giờ 30 trưa)

